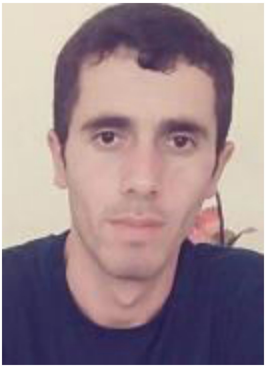

Ülvi AYDIN

HARDASAN

Əsir olmuşam, dərdimin əlindən
Qurtara bilmirəm gülüm, hardasan?!
Ürəyim səninçün zar-zar ağlayır,
Mən necə öyrənim, bilim hardasan?!
* * *
Sənli günlərimiz şəkərdi, baldı,
Düşündük: – Pis günlər arxada qaldı…
Bizi kim qarğadı, kim ayrı saldı?
Çatmayır əlinə əlim, hardasan?!
* * *
Sən idin, mən idim, bir tut ağacı –
Hərdən oğrun-oğrun baxıb qıyğacı
Deyərdin: – Dərdimin sənsən əlacı…
Şirinli, şəkərli dilim, hardasan?!
* * *
Bəs nədən yad oldu o günlər bizə,
Yoxsa bədnəzərlər gətirdi gözə…
Nə vaxtı gəlmirik daha üz-üzə,
Qırılmış qanadım, qolum, hardasan?!
* * *

Nədən uzaq düşdün Ülvidən elə,
Dağ çəkdin könlünə belədən belə…
Elə eyləmə ki, çəkərək nalə
Qışqırım: – Vəfasız, zalım, hardasan?!

ZÖVÜN KƏNDİ

Yenə duman alır kəndi,
Bağlayır bərəni, bəndi…
Göz oxşayan bir səhnədi –
Doğulduğum Zövün kəndi!
* * *
Hər yanı yaşıl xalıdır,
Sanki cənnətin yoludur…
Sizcə necə olmalıdır
Doğuldum Zövün kəndi?!
* * *
Dağı dumana bürünür,
Çayı ilantək sürünür…
Baxın, nə gözəl görünür,
Doğulduğum zövün kəndi!
* * *
Söz mülkündə sözü yordum,
Baxıb min bir xəyal qurdum…
Ata yurdum, ana yurdum –
Doğulduğum Zövün kəndi!
* * *
Ülvi Aydın yazdı belə,
Sözü gəzsin eldən-elə…
Gözəlləşir ildən-ilə
Doğulduğum Zövün kəndi!

DAĞLARA
(şair Sakit İlkinə ithafən)

Sakit İlkin, gəl qonaq ol,
Çıxaq dağlara-dağlara…
Salam verək göy çəmənə,
Baxaq dağlara-dağlara.
* * *
Gəzib daşlar, otlar üstə,
Gül toplayaq dəstə-dəstə…
Ayaqyalın şehlər üstə
Qaçaq dağlara-dağlara..
* * *
Şeir deyək qəşəng-qəşəng,
Gəl uyduraq yalan, cəfəng…
Düzəldək uçan çərpələng,
Uçaq dağlara-dağlara…
* * *
Çıxaq dağın zirvəsinə,
Səs verək kəklik səsinə…
Coşsun ilham, daşsın sinə –
Açaq dağlara-dağlara…
* * *
Duyğularda olaq ancaq,
Xoş sözlərdən çataq ocaq…
Ülvi Aydın, geniş açaq
Qucaq dağlara-dağlara!